॥ सौतिरुवाच ॥ हन्त ते कथयिष्यामि महदाख्यानमुत्तमं। कृष्णद्वैपायनमतं महाभारतमादितः।
शृणु सर्व्वमशेषेण कथ्यमानं मया द्विज। शंसितुं तन्महाहर्षो ममापीह प्रवर्त्तते।
इत्यादिपर्व्वण्यादिवंशावतारणपर्व्वणि कथाबन्ध एकोनषष्टितमोऽध्यायः। ५९।
॥ सौतिरुवाच ॥ श्रुत्वा तु सर्पसत्राय दीक्षितं जनमेजयं। अभ्यगच्छदृषिर्व्विद्वान् कृष्णद्वैपायनस्तदा।
जनयामास यं काली शक्तेः पुत्रात्पराशरात्। कन्यैव यमुनाद्वीपे पाण्डवानां पितामहं।
जातमात्रश्च यः सद्य इच्छादेहमवीवृधत्। वेदांश्चाधिजगे साङ्गान्सेतिहासान्महायशाः। २२१०
यन्नैति तपसा कश्चिन्न वेदाध्ययनेन च। न व्रतैर्नोपवासैश्च न प्रसूत्या न मन्युना।
विव्यासैकं चतुर्द्धा यो वेदं वेदविदांवरः। परावरज्ञो ब्रह्मर्षिः कविः सत्यव्रतः शुचिः।
यः पाण्डुं धृतराष्ट्रञ्च विदुरं चाप्यजीजनत्। शान्तनोः सन्ततिं तन्वन् पुण्यकीर्त्तिर्म्महायशाः।
जनमेजयस्य राजर्षेः स महात्मा सदस्तथा। विवेश सहितः शिष्यैर्व्वेदवेदाङ्गपारगैः।
तत्र राजानमासीनं ददर्श जनमेजयं। वृतं सदस्यैर्ब्बहुभिर्देवैरिव पुरन्दरं। २२१५
तथा मूर्द्धाभिषिक्तैश्च नानाजनपदेश्वरैः। ऋत्विग्भिर्ब्रह्मकल्पैश्च कुशलैर्यज्ञसंस्तरे।
जनमेजयस्तु राजर्षिं दृष्ट्वा तमृषिमागतं। सगणोऽभ्युद्ययौ तूर्णं प्रीत्या भरतसत्तमः।
काञ्चनं विष्टरं तस्मै सदस्यानुमतः प्रभुः। आसनं कल्पयामास यथा शक्रो बृहस्पतेः।
तत्रोपविष्टं वरदं देवर्षिगणपूजितं। पूजयामास राजेन्द्रः शास्त्रदृष्टेन कर्म्मणा।
पाद्यमाचमनीयञ्च अर्घ्यं गाञ्च विधानतः। पितामहाय कृष्णाय तदर्हाय न्यवेदयत्। २२२०
प्रतिगृह्य तु तां पूजां पाण्डवाज्जनमेजयात्। गाञ्चैव समनुज्ञाप्य व्यासः प्रीतोऽभवत्तदा। तथा च पूजयित्वा तं प्रणयात्प्रपितामहं।
उपोपविश्य प्रीतात्मा पर्य्यपृच्छदनामयं। भगवानपि तं दृष्ट्वा कुशलं प्रतिवेद्य च।
सदस्यैः पूजितः सर्व्वैः सदस्यान्प्रत्यपूजयत्। ततस्तु सहितः सर्व्वैः सदस्यैर्जनमेजयः। इदं पश्चाद्द्विजश्रेष्ठ पर्य्यपृच्छत्कृताञ्जलिः।
॥ जनमेजय उवाच ॥ कुरूणां पाण्डवानाञ्च भवान् प्रत्यक्षदर्शिवान्। तेषां चरितमिच्छामि कथ्यमानं त्वया द्विज।
कथं समभवद्भेदस्तेषामक्लिष्टकर्म्मणां। तच्च युद्धं कथं वृत्तं भूतान्तकरणं महत्। २२२५
पितामहानां सर्व्वेषां दैवेनाविष्टचेतसां। कार्त्स्न्येनैतन्ममाचक्ष्व यथावृत्तं द्विजोत्तम।
॥ सौतिरुवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा कृष्णद्वैपायनस्तदा। शशास शिष्यमासीनं वैशम्पायनमन्तिके।
॥ व्यासउवाच ॥ कुरूणां पाण्डवानाञ्च यथा भेदोऽभवत्पुरा। तदस्मै सर्व्वमाचक्ष्व यन्मत्तः श्रुतवानसि।
गुरोर्वचनमाज्ञाय स तु विप्रर्षभस्तदा। आचचक्षे ततः सर्व्वमितिहासं पुरातनं।
राज्ञे तस्मै सदस्येभ्यः पार्थिवेभ्यश्च सर्व्वशः। भेदं सर्व्वविनाशञ्च कुरुपाण्डवयोस्तदा। २२३०
इत्यादिपर्व्वण्यादिवंशावतारणपर्व्वणि कथाऽनुबन्धे षष्टितमोऽध्यायः। ६०।
॥ वैशम्पायनउवाच ॥ गुरवे प्राङ्नमस्कृत्य मनोबुद्धिसमाधिभिः। संपूज्य च द्विजान्सर्व्वांस्तथाऽन्यान् विदुषो जनान्।
महर्षेर्व्विश्रुतस्येह सर्व्वलोकेषु धीमतः। प्रवक्ष्यामि मतं कृत्स्नं व्यासस्यास्य महात्मनः।